

Vakantiesluiting Museum van Zuilen

Het is een beetje zwaar aangezet, maar dat is om op te vallen. Echter, we ontkomen er niet aan. Een aantal dagen/dagdelen in de periode van 26 juli tot en met 6 augustus is het MUSEUM VAN ZUILEN gesloten. Excuus, als dit uw plannen in de war gooit, maar reken erop dat we na de vakantie weer fris en monter in staat zijn u in grote getale te verwelkomen in ons – en úw – steeds groter wordend museum.

Donderdag 1 augustus is het Museum van Zuilen de hele dag gesloten
Vrijdag 2 en zaterdag 3 augustus geopend van 10 tot 13 uur.



Het verhaal bij deze foto kreeg ik van Teus Lutteke uit de Bessemerlaan: 'Dit is een foto van een tent op het Herculesveld, gemaakt van oude kleden. Wij speelden daarin onder toezicht van mevrouw Schuijl-Gerritsen. Zij was reumatisch, had een stijf been en door reuma aangetaste vingers. Ondanks dat, wist zij wel alles te regelen. Ik weet ook de namen nog: tegen de tent v.l.n.r.: Nico Bambach, Broer (later wordt hij Boudewijn genoemd) Lutteke, Theo Franke, Roel Neut en Harry Bambach. Op de tweede rij Rob Schuijl, Bouw Lutteke, Teus Lutteke, een logé bij mevrouw de Vries van de Bessemerlaan 24, en vooraan met de witte haren Joop Lutteke. Als ik naar de (toen) jongste broer kijk, zal het 1948 geweest zijn. Dit broertje is in 1945 geboren in het noodhospitaal dat was ingericht in Openbare Lagere School 4. Daar hielp mijn moeder veel kinderen met afgekolfd moedermelk.

Over de groei van het Museum van Zuilen

Nog steeds dat kopje. We groeien ook nog steeds en houden u daarvan graag op de hoogte.

Dit keer iets minder spectaculair misschien, maar we zijn er toch wel al zó blij mee, dat we het nu alvast willen melden.

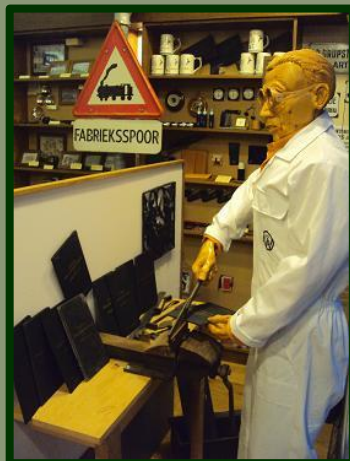
In 1985 ging de staalfabriek Demka dicht. Voor het fabrieksspoor dat de Muyskenweg over stak was het verkeersbord met knipperlicht vanaf dat moment overbodig. Daar dacht een aanpalende bewoner net zo over. Hij ontfermde zich over de verkeersborden en het knipperlicht en monteerde het in z'n geheel aan zijn schuur.

Na het overlijden van de goede man kwam zijn buurman – en onze helaas te vroeg overleden ambassadeur J. de Lange – in actie: die haalde het van de schuur af (want een nieuwe bewoner zou mogelijk geen respect voor de geschiedenis hebben) en bracht de borden en lamp naar de verzamelaar van de Zuilense geschiedenis (uw auteur dus, maar dat was nog vóórdat het Museum van Zuilen bestond.

Een aanwinst! Een en ander kreeg – met respect voor de originele gaten – nieuwe bevestigingsbeugels en een nieuwe paal.

Het geheel heeft jaren in het museum op de oude locatie gestaan, maar kwam na de verhuizing naar de Schaverijstraat in het depot terecht: er was geen plek voor.

Maar u las al eerder dat we het museum uit groeien en de zogenoemde 'kraanbaan' langs de gang mogen inrichten.



Natuurlijk kreeg het waarschuwbord ook een plek in het museum op de oude locatie.

'Kraanbaan?', leg dat eens uit.' hoor ik zachtjes op de achtergrond. Dat is gauw verteld. Het Museum van Zuilen verhuisde vier jaar geleden naar de Werkspoorfabriek, één van de acht nog in gebruik zijnde gebouwen van Werkspoor. Deze hal werd in 1965 als één van de laatste van de Werkspoorhallen gebouwd: de Nieuwe Plaatwerkerij.

De hal is ruim 170 meter lang en 24 meter breed en over deze volle lengte – en breedte – was een kraansysteem gemaakt. Deze kraanbaan, op zes meter hoogte, maakte het vervoer van zware stukken ijzer en staal mogelijk. Bij de herinrichting van het gebouw is ervoor gekozen deze kraanbaan intact te laten. Duidelijk is te zien dat de kraan die zich over deze baan voortbewoog, over een soort rails rolt!

En opeens was het idee daar: Het verkeersbord met daaronder het bordje FABRIEKSSPOOR past hier natuurlijk naadloos op!

Het idee werd goedgekeurd door de beheerder. Dus is het inmiddels uit het depot, er worden nieuwe beugels gemaakt, het knipperlicht werkt gelukkig ook nog en om het helemaal compleet te maken is ook aan de kunstenaar Jos Peeters gevraagd om een bordje te beschilderen met de tekst 'Museum van Zuilen' en een richtingspijl, zodat u niet meer kunt verdwalen bij uw bezoek aan het Museum van Zuilen.

tentoonstelling: 'Bouwen voor de Buurt'. – Zo kwam er een een mailtje binnen met de vraag of we de legpenning van opa Klören wel wilden hebben? Opa werkte meer dan 25 jaar bij de Demka en zijn legpenning komt uitstekend van pas voor de grote Demka tentoonstelling die volgend jaar van start gaat.

Na onze reactie kwam ook nog een foto van de heer Klören terwijl hij aan het werk is. (Hoewel ik denk dat hij poseert voor de fotograaf.) Een prachtige combinatie dus.



De heer W.H. Klören aan het werk op kantoor bij de Demka staalfabrieken...



Het is nog even wachten op de schilder, maar ook dat komt goed...

Nieuwe aanwinsten

De collectie van het museum werd ook deze maand weer uitgebreid. En niet alleen met verhalen die er zijn mogen – waaraan trouwens ook heel hard wordt gewerkt door een team van vrijwilligers die heel druk is met het maken van video-interviews voor onze volgende



... en na 25 jaar trouwe dienst kreeg hij deze stalen legpenning, een ontwerp van de heer Wienecke: een blok gietstaal in de takels, links en rechts rollen staaldraad en in het midden de fabriek vanuit de lucht gezien.